

<http://physicsweb.org/article/news/9/11/12>

2005/11/18

باریکه‌ها ی درخشان با نانولوله‌ها

یک گروه فیزیک‌پیشه در ایالات متحده، با استفاده از نانولوله‌ها ی کربنی ی تک دیواره باریکه‌ها ی بسیار درخشان نور فروسرخ تولید کرده اند. این روش - جدید کاراتر از بسیاری از روش‌ها ی موجود برای تولید نوراست و شاید در اپتوالکترونیک کاربرد داشته باشد [1].

فایدن آوریس [2] از آی‌بی‌ام ریسیرچ [3]، جی لیو [4] از دانشگاه دیوک [5]، و هم‌کارانشان، ابتدا نانولوله‌ها ی بی به قطر ۲ و ۳ نانومتر را با نشاندن بخار شیمیایی نشانندند. این نانولوله‌ها روی کانال‌ها ی بی دریک پوشش سیلیکا روی یک زیرلایه ی سیلیسیم پل می‌زندند. بعد به این نانولوله‌ها الکترودها ی پالادیمی ی چشمeh و در رو افزودند.

گروه آی‌بی‌ام- دیوک دریافت وقتی ولتاژ خاصی اعمال شود، نانولوله‌ها در محل اتصال بخش‌ها ی آویزان لوله‌ها با بخش‌ها ی از آن‌ها که روی پایه است، نور فروسرخ می‌گسیلنند. این گسیل در ناحیه ای نانومقیاس جایگزیده است و چشمeh نور بسیار درخشان ی می‌سازد: با یک جریان ۳ میلی آمپر شارفتون ی تولید می‌شد حدوداً 10^5 برابر آن چه از یک دی‌ید نورگسیل با مساحت بزرگ می‌آید.

این دانش‌پیشه‌ها معتقد اند تابش از این محل ناشی از خم‌شدن نوارها ی ظرفیت و رسانش در محل اتصال بخش‌ها ی آویزان با بخش‌ها ی روی‌پایه است. این خمیده‌گی به حامل‌ها ی بار (الکترون یا حفره) شتاب می‌دهد و باعث می‌شود زوج‌ها ی مقید الکترون- حفره (اکسیتون) درست شود. این زوج‌ها بازترکیب می‌شوند و نور می‌گسیلنند. به گفته ی این گروه، این سازوکار اکسیتون حدوداً ۱۰۰۰ بار کارتر از بازترکیب- سنتی ی الکترون‌ها و حفره‌ها ی است که مستقل از هم تزریق شده اند.

آوریس می‌گوید این نانولوله‌ها نوری با طول موج ۱ تا ۲ میکرون می‌گسیلند، که طول موج‌ها‌ی به کاررفته در مخابرات اپتیکی را شامل می‌شود. به علاوه، با استفاده از نانولوله‌ها‌ی با قطرها‌ی مختلف می‌شود طول موج گسیلیده را تنظیم کرد و نور-فروسرخ یا مرئی به دست آورد.

- [1] Science **310** 1171
- [2] Phaedon Avouris
- [3] IBM Research
- [4] Jie Liu
- [5] Duke University